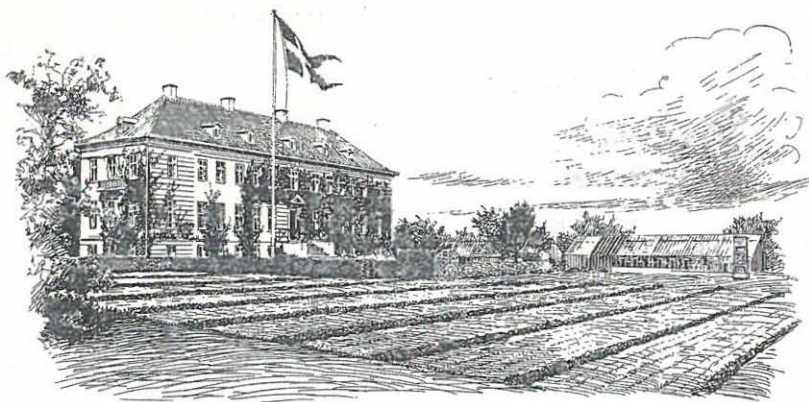

STATENS PLANTEPATOLOGISKE FORSØG

Månedsoversigt over plantesygdomme

344. — Vintermånederne og april 1955

Der blev for vintermånederne og april modtaget beretninger fra 79 medarbejdere; endvidere blev der i månederne januar—april besvaret 443 forespørgsler.

Lufttemperaturen lå som middeltemperatur i tiden 1.—30. april fra $0,4^{\circ}$ — $1,2^{\circ}$ C under periodens normaltemperatur. Antallet af døgn med frost vekslede i ugen 3.—9. fra 0—5, i ugen 10.—16. fra 0—7, i ugen 17.—23. fra 2—5 og i ugen 24.—30. fra 0—3.

Nedbøren blev for tiden 1.—30. april for hele landet 28,5 mm mod normalen på 40,4 mm. Hovedparten af nedbøren faldt i månedens sidste uge. For landsdelene målt i det angivne tidsrum følgende mængder i mm med månedens normal i (): Nordjylland 21 (40), Østjylland 26 (42), Vestjylland 35 (42), Sønderjylland 30 (43) og for hele Jylland 27,7 (41,4); Fyn 31 (40), Sjælland 30 (37), Lolland og Falster 28 (37) og for Øerne i alt 30,0 (38,0); Bornholm 12 (36).

Sygdomme på landbrugsplanter.

Korn og græsser.

Overvintringen af rug og hvede har stort set været tilfredsstillende, omend der enkelte steder foretoges en ompløjning af de overvintrende afgrøder, og her gjaldt det for det meste de franske og belgiske hvedesorter. I mange tilfælde er der ikke tale om en direkte frostudvintring, men om uheldige forhold fra efteråret, som svækkede afgrøderne. Ofte var det overfladevand, som dækkede sæden en længere periode og ødelagde den, men lige så ofte så man omstændigheder som dårlig spireevne hos udsæden, såning i ubekvem jord og sen såtid spille ind og bevirke en tynd plantebestand. Af de mange indberetninger plukker vi et repræsentativt antal ud: „Som følge af sen såning i ubekvem jord har vintersæden helt fra efteråret stået svagt, og der er i mange tilfælde sket alvorlig frostskaade, så mange marker helt eller delvis må omsås. I et enkelt tilfælde var dele af en rugmark tromlet efter såning; her var bestanden totalt væk, medens den stod nogenlunde i den utromlede del af marken“ (H. Baltzer Nielsen, Hjørring). „Kun eet tilfælde, hvor frostskaade sandsynligvis er årsag til udvintring af hvede — efter græseleje, luft under plovfuren“ (Harald Olesen, Brønderslev). „Rugen synes at have overvintret meget uensartet, og som helhed er markerne sent på vej og har ofte en tynd plantebestand“ (G. Heltoft, Nibe). „Gennemgående har overvintringen været ret tilfredsstillende, dog er flere rugmarker end sædvanligt skadet en del. Oftest er årsagen særlig våd jord. Hveden har klaret sig ret hæderligt, dog med undtagelse af de franske sorter sået i grønjord“ (H. P. Nielsen, Ulstrup). „Vintersæden har overvintret godt. Når den i mange tilfælde er lidt tynd i bestanden, må dette sikkert tillægges de ugunstige forhold, hvorunder den i almindelighed er sået“ (O. Th. Nielsen, Viborg). „En del vintersædsmarker har overvintret dårligt; for rugens vedkommende skyldes det sikkert for en stor del det fugtige efterår. Der findes mange hvedemarkers med temmelig tynd plantebestand, men også en del med god plantebestand“ (S. Andreassen, Lemvig). „Vintersæden har gennemgående overvintret ret godt — selv de få steder, hvor der er sået fransk hvede. Når enkelte marker har måttet sås om, er det ikke på grund af udvintring, men *fusariose*, hvor afsvampning har været undladt eller for dårligt udført“ (H. H. Rasmussen, Århus). „Rugmarkerne her på egnen har gennemgående overvintret godt takket være det gode snelag, der lå overalt, medens frosten stod på. De ret få hvedemarkers, jeg har set, har ligeledes klaret sig godt“ (A. Ammitzbøl, Skjern). „De fleste af de få hvedearealer her på egnen er ikke særlig gode nu i det sene forår. Enkelte arealer er omharvet“ (Vald. Ternvig, Vejle). „Rugen har næsten overalt klaret sig godt. Hvede blev sået i begrænset omfang på egnen, og ca. 25 pct. er ødelagt af vinteren og den sene barfrost“ (O. Ruby, Kolding). „De franske hvedesorter er næsten totalt udvintret, hvorimod de skandinaviske har klaret sig fint. Rug er overalt kommet godt gennem vinteren“ (Aage Buchreitz, Ribe). „Overvintringen gennemgående god, dog er de sentsåede rugmarker for en dels vedkommende blevet for tynde“ (Holger Behrens, Bylderup Bov). „Enkelte hvedemarkers, der var svage alle-

rede fra efteråret, har lidt en del af vinteren" (Holger Pedersen, Haarby). „Rug: Overvintringen god. Hvede: Kun ganske enkelte hvedemarker er blevet ompløjet, og det har overvejende været Nord Desprez i særlig udsatte marker. I øvrigt synes hveden at have klaret vinteren godt" (Helge Rasmussen, Kerteminde). „Rugen har overvintret godt. Hveden er i en del marker skadet mere eller mindre af vinteren, især i egnene nærmest kysten; her var også kun ringe snelæg. I flere marker var her kun $\frac{1}{3}$ bestand" (N. M. Nielsen, Kalundborg). „Selv om hveden de fleste steder er en del tilbage, synes overvintringen at være forløbet tilfredsstillende. Anderledes med rugen, der i det våde, kolde efterår blev sået for sent og groede for svagt til og i talrige tilfælde i foråret står med så svag og tynd bestand, at omsåning må finde sted" (M. Greve, Roskilde). „Rug: Enkelte pletter med angreb af sneskimmel. Hvede: De skandinaviske hvedesorter har klaret sig bedre end de franske. En del marker af de sidstnævnte er ompløjet, og her er der også en del pletter med sneskimmel efter det stærke snefald. I et forsøg med hvedesorter, hvor der var et tykt snelag, ser det ud til, at Eroica klarer sig bedre over for sneskimmel end Øtofte 56, Kongehvede og Capelle Desprez" (Ole Thøgersen, Karise). „Rugen har alle steder klaret sig godt, og hveden — selv de franske hvedesorter — har klaret sig godt de fleste steder, fordi sneen har skærmet den" (S. E. Sørensen, Lolland og Falster). „Enkelte hvedemarker ompløjes" (P. Bell-Jensen, Aakirkeby).

„Fosformangel i rug i et enkelt tilfælde til trods for, at der i efteråret er givet 250 kg superfosfat pr. ha. $F_t = 0,3$. Let sandjord, god plantebestand" (Aage Buchreitz, Ribe).

Lyspletsyge (mangancangel). Spredte meddelelser fra hele landet angiver, at angrebet endnu kun er set hist og her i vintersæden. I eet tilfælde er angrebet bemærket i tidligt sået havre (Vald. Johnsen, Skærbæk). Fra Lammefjorden skriver H. Jensen: „Har påbegyndt sprøjtearbejdet i hvedemarker med 10—15 kg mangansulfat pr. ha. Lyspletsyge i rug ses sjældent, men der er næppe tvivl om, at rugen betaler for mangan sådanne steder, hvor man kan finde symptomer på andre planter, f. eks. ukrudt, der ofte viser mangelsymptomerne tydeligt“.

Svidning med kunstgødning. „På vintersæd og græsmarker er der nogle steder sket skade ved udbringning af kunstgødning i forbindelse med et snelag" (Holger Behrens, Bylderup Bov).

Spiringsskade ved afsvampning af byg. „Meget svag fremspiring af et par såbed byg, bejdset med et kombineret kviksolv-lindanmiddel. Hele partiet bejdset hos kornhandleren, men den ene sæk må være blevet overdoseret med bejdsemidlet. Bejdsningen var foretaget ca. 7—8 uger, før såningen fandt sted, og den pågældende landmand har selv leveret udsæden. Kornet har muligvis haft lovlig højt vandindhold, således at det ikke kunne tåle at henstå så lang tid efter bejdsningen" (J. Müller, Ringsted).

Gulrust (*Puccinia glumarum*) er ikke bemærket.

Sneskimmel (*Fusarium nivale*) rapporteres fra vintersæd og græsser blot med mindre betydende angreb langs sneskærme, læhegn, diger o. lign. steder. Fra Nibe skrives: „Enkelte steder i rug, hvor den afsvampede sæsæd er sluppet for tidligt op, kan man se betydningen af afsvampning, idet man har suppleret med uafsvampet rug, der tydeligt er markeret med tynd plantebestand“ (G. Heltoft).

Bælgplanter.

Kløverens knoldbægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*) synes at have været godartet både i efteråret og i foråret. Af i alt 100 beretninger om tilstanden dels i græsmarker og dels i frømarker skrives i 64 om ingen eller ubetydelige angreb, i 26 om sjældne angreb (15 svage, 11 stærke) og i 10 om almindelige (9 svage, 1 stærkt). „4 ha 2-årig rødkløver til frø: Kraftig lejesæd i fjor, stort dække af lejesæden, praktisk talt 100 pct. ødelagt af bægersvamp“ (Harald Olesen, Brønderslev). „Angrebet af bægersvamp har været særlig fremtrædende i nyudlæg af lucerne og særlig, hvor bestanden har været blandet med sneglebælg. I enkelte nyudlæg af kløverblandinger, som ikke blev afgræsset i efteråret, har angrebet været meget stærkt“ (J. Chr. Andersen-Lyngvad, Aalborg). „I næsten alle græsmarker har der været stærkere eller svagere angreb af knoldbægersvamp og som sædvanligt på grund af megen fugtighed og dårlig afgræsning“ (Kristen Nielsen, Salling). „I rødkløveren til frø er der almindelige, svagere angreb og enkelte stærkere. De nyere modstandsdygtige stammer er utvivlsomt årsag til, at ødelæggelserne ikke er større, end tilfældet er. En hel del planter har fået bladene dræbt af svampen, men skyder nu nye skud. Kun i ganske enkelte marker har omplojning været påkrævet“ (N. C. Stentoft, Fyn). „Gennemgående har kløveren overvintret godt, men der er dog forekommet tilfælde i frøkløver-udlæg, hvor omplojning har været nødvendig på grund af angreb af knoldbægersvamp“ (P. Grøntved, Sydsjælland). „Adskillige frømarker er helt ødelagt, og det er især rødkløveren, der er angrebet. Et sted, hvor en rødkløvermark og en alsikemark lå op til hinanden, var rødkløveren fuldstændig ødelagt, men angrebet forekom ikke i alsikemarken, der dannede et skarpt og lige skel. Det ser ud til, at kun enkelte marker er angrebet, og der har i alle tilfælde været tale om stærke angreb, selv hvor marker var tæt afgræsset om efteråret. I almindelige kløvergræsmarker er ikke konstateret angreb“ (Sv. Aa. Pedersen, Møn).

Bederoer.

Overvintringen af frømarkerne. Det har knebet en del steder, hvor planterne var for store fra efteråret, og man har af og til måttet skride til omplojning. Det er dog indtrykket, at de har klaret sig langt bedre, end det var tilfældet sidste år. „I bederoefrø har overvintringen været god“ (H. H. Rasmussen, Århus). „Der er sket betydelig skade navnlig på grund af april måneds nattefrost“ (Aksel Nielsen, Horsens). „Bederoerne har klaret det ret

godt" (O. Ruby, Kolding). „Røde og gule fodersukkerroer til overvintring: Frostskaide i samtlige marker — mange er ompløjet, og andre følger. Skaden især i øverste ende af roelegemet, hvor vævet farves brunt og langsomt (ofte meget langsomt i år) nekrotiserer. Grønne blade kan holde sig længe, og nye rødder kan udvikles, uden at planten er „sikker“. Usædvanligt vanskelig at afgøre i år — i mange marker. Hvide fodersukkerroer og sukkerroer: Frostskaide mindre, men dog betydelig i mange tilfælde; her er ikke sjældent rodspidsen frossen. I alle marker er det størrelsen i blyantstykkelse eller en smule mere, der har klaret sig bedst" (N. C. Stentoft, Fyn). „På nuværende tidspunkt kan det siges, at overvintringen af rodfrugtfrøafgrøderne er bedre end sidste år. Bederoefrøafgrøderne har for mange markers vedkommende tilsyneladende klaret sig nogenlunde. Nogle marker er ompløjet, og mange er tyndet slemt ud af vinterens og forårets kulde. På nuværende tidspunkt kan det være vanskeligt at sige, hvor stor ompløjningen bliver, men det må skønnes, at af de mange marker, der får lov til at stå, vil de fleste antageligt give noget under normalt udbytte" (Helge Rasmussen, Kerteminde). „Overvintringen har været meget forskellig. Det bemærkes, at hvor dræningsforholdene har været i orden, og der er tilført rigelig gødsning med kali og superfosfat, har overvintringen været god. Mange arealer, som ikke opfylder disse krav, er ompløjede" (Knud Iversen, Klippinge). „Mange bederoefrømarker er frosset bort, navnlig de lavprocentige, og hvor roerne var for store fra efteråret" (Viggo Sørensen, Skælskør). „De fleste frømarker er kommet helskindet igennem vinteren, men i sidste trediedel af april er der dog blevet ompløjet nogle, som synes at have taget skade af forårsfrosten i forbindelse med den tørrende blæst. Planterne har gennemgående været ret små og derfor hårdføre; men frosten efter vækstens påbegyndelse har været for hård for mange marker. De fleste marker her er dog som nævnt kommet levende igennem vinteren" (P. Grøntved, Sydsjælland).

Overvintringen i kule synes som oftest at være forløbet tilfredsstillende til trods for dårlige høstforhold i efteråret, således at den i forvejen ringe roehøst ikke er blevet reduceret væsentligt i vinterens løb. Frost og varmeskaide og gråskimmel (*Botrytis cinerea*) synes at have haft omtrent samme andel i de forvoldte tab. Fra Statens Moseforsøg skrives: „En del roer måtte køres af marken på frost, fordi det ikke var muligt at færdes på den. En del roer var da også frosset ved sammenkørsel og hengentes — dækket med halm — som sådan indtil opfodringen. Vi praktiserede således en slags dybfrysning af roer, og det gik bedre end ventet (J. Wested).

Bedeskimmel (*Peronospora schachtii*) findes i adskillige marker, men angrebets omfang kan endnu ikke konstateres.

Kålroer, kål o. a. korsblomstrede.

Overvintringen af frømarkerne var dårligere end for bederoefrøets vedkommende, og mange arealer med kålroefrø måtte pløjes om.

Overvintringen i kule var som for bederoerne; undertiden bemærkes det, at holdbarheden har været usædvanlig god hos kålroerne.

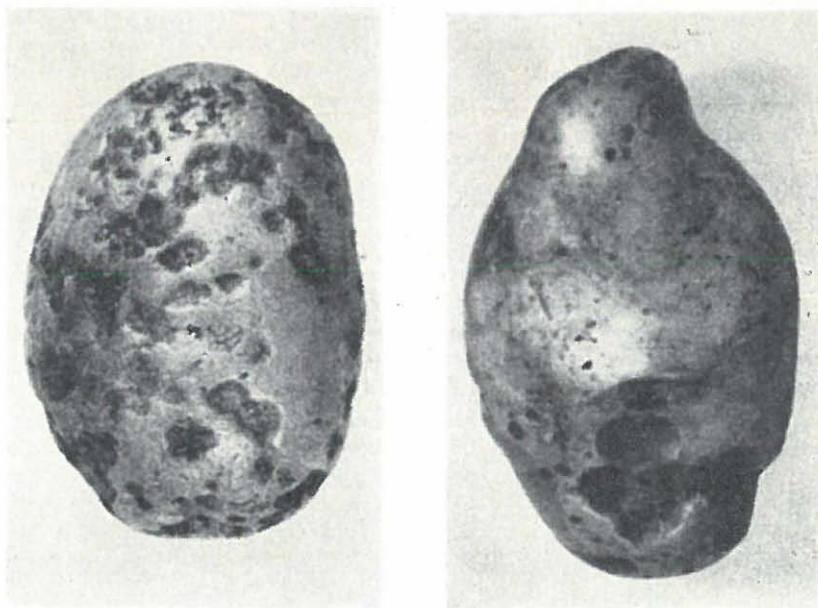
Overvintringen af raps. I de få rapporter herom fremhæves, at den har været tilfredsstillende for rettidigt såede afgrøder, d. v. s. ved såning i august. I april måned skete der sine steder en del skade ved udtørring under barfrost.

Kartofler.

Overvintringen i kule er som helhed betragtet forløbet helt godt, omend der foreligger eksempler fra forskellige egne på endog betydelige ødelæggelser, som først og fremmest har deres oprindelse i varmeskade; i mindre grad skyldes de frostskeade og kartoffelskimmelangreb i efteråret.

Kuleskade (pit-rot). I dagene lige omkring den 1. maj modtog vi flere prøver kartoffelknolde med pit-rot-symptomer fra forskellige egne. I de fleste tilfælde drejede det sig som regel kun om få procent angrebne knolde i hvert parti; i eet tilfælde var dog ca. en trediedel af det pågældende parti angrebet.

Kartoffelknolde angrebet af pit-rot ses på hosstående billede. Sygdommen ytrer sig enten som få større eller mange små, cirkelrunde, brune, ind-sunkne pletter, der navnlig for de små pletters vedkommende kan gribe ind over hinanden og dække store partier af knolden. De angrebne knolde, der er besat med de små pletter, får et karakteristisk koparret udseende. I

Kartoffelknolde med kuleskade (pit-rot).

centrum af pletterne finder man altid en korkpore eller undertiden et øje. Ved gennemskæring ses, at vævet under overhuden er indtørret, lysere eller mørkere brunt og skarpt afgrænset mod det sunde væv. Beskadigelsen af knoldene er oftest ret overfladisk. Pletterne fremkommer først efter nogle måneders nedkuling og breder sig ikke, efter at kartoflerne er taget ud af kulen. Sygdommens årsag kendes ikke, men antages at være en følge af en eller anden forgiftning i kulen. Lignende symptomer skal kunne fremkomme ved knoldangrebet af kartoflens bladpletsyge (*Alternaria solani*). Sålange man ikke kender mere til sygdommen, kan man kun søge at modvirke den ved at give kartoflerne så gode opbevaringsforhold i kulen som muligt.

Ole Wagn.

Sygdomme på havebrugsplanter.

Frugttræer og frugtbuske.

Holdbarheden af æblerne har vel gennemgående været lidt for dårlig — hovedsagelig på grund af *Gloeosporium*-angreb og i visse tilfælde af for tidlig modning.

Det nævnes f. eks. fra en plantage på Lolland, at Cox's Orange i februar havde *Gloeosporium* på omkring 10 % af frugterne (A. Diemer). Fra Jylland sendes følgende kommentar: „Sygdommen viste sig forholdsvis sent i år, men har på mange lagre forårsaget store økonomiske tab. De forskellige midler udsprøjtet lige før plukning synes ikke at have haft nogen særlig indflydelse på sygdommens udbredelse. Forsøg i Holland, som jeg havde lejlighed til at se lige før påske, kunne tydes i samme retning.“ (Arne Sørensen).

Frostrevner i stammer og grene er — i hvert fald i flere jyske frugtplantager — iagttaget hos ret mange træer, og der vil derfor være grund til nærmere at undersøge skadens fordeling på sorter, grundstammer og dyrkningsforhold.

Sodplet (*Gloeodes pomigena*) har også generet lidt på lagrene, nævner et par indberettere. I et bestemt tilfælde drejede det sig om Belle de Boskoop, hvor træerne i 1954 i virkeligheden var for tætte til, at tågesprøjtningen kunne give en omhyggelig dækning af kronen.

Mogens H. Dahl.

Skadedyr på landbrugsplanter.

Korn og græsser.

Gåsebillelarven (*Phyllopertha horticola*). Ingen af de indkomne beretninger omtaler angreb.

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Alvorlige angreb er ikke set, hvorimod svage angreb fortrinsvis i vintersæd er konstateret. Fra Han Herrederne: „Vi har smælderangreb i de fleste afgrøder, men kun få steder er angrebet af betydning. Man ser en enkelt plante, der er gnavet hist og her“ (R. Sørensen), fra Lemvigegnen skrives: „Der er set en del svage angreb af smælderlarver, men folk behandler nu ret almindeligt sædekornet med lindanmidler, hvilket sikkert svækker angrebene en hel del“ (S. Andreassen), fra Vinderup: „Vintersæden er nogle steder udtyndet, men kun lidt“ (J. Rindom), fra Mariager: „På visse steder temmelig almindelig“ (Chr. E. Lauridsen) og fra Stevns: „I vintersæden almindelige angreb af noget varierende styrke. I vårsæd endnu ingen angreb“ (Knud Iversen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Der er endnu kun få steder, hvor angreb af betydning har vist sig. Svagere angreb og tilstedeværelse af larver omtales i en del beretninger. Vi gengiver nogle af udtalelserne. Lemvigegnen: „Larverne iagttaget mange steder. Nævneværdig skade endnu ikke set, men må forventes“ (S. Andreassen). Vejleegnen: „I en hvedemark efter grønjord var der under næsten hver eneste grønsvær stankelbenlarver. Enkelte endda meget veludviklede (store)“ (Vald. Ternvig). Kolding: „De første stankelbenlarver optrådte de sidste dage i april, da temperaturen var omkring 20°. Der er mange larver, men foreløbig ingen skader af betydning“ (O. Ruby). Gram: „Er begyndt at vise sig under de opharvede knolde i kornmarker efter grønjord“ (A. Mortensen). Løgumkloster: „Spredte svagere angreb i vintersæden“ (Hans Jepsen). Slogs Herred: „Stankelbenlarver er almindelig forekommende endog i ret stort antal i de nysåede vårsædmarker på lav jord, også hvor der sidste år var korn eller roer, idet mange af disse marker har opfyldt betingelserne for æglægning på grund af den megen fugtighed“ (Holger Behrens). Statens Marskforsøg, Højer: „Larverne kan findes i alle marker, men endnu kan der ikke konstateres skadevirkning“ (C. Nielsen). Nordøstfyn: „I nogle hvedemarkers sået efter kløvergræs har der pletvis vist sig angreb af stankelbenlarverne, og dette synes at være begyndt på et meget tidligt tidspunkt på foråret“ (Helge Rasmussen).

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Der er indløbet 2 beretninger om svage og 3 om stærke angreb i vintersæden. Fra Aabenraa skrives således om et enkelt stærkt angreb (C. Poulsen). I Salling blev to rugmarker helt ødelagt (Kristen Nielsen) og fra Roskildeegnen skrives: „Hvede sået efter græsleje og lucerne iblandet græs pløjet umiddelbart før såning har lidt stor skade og må omsås. Det drejer sig om 3 marker“ (M. Greve).

Brakfluellarver (*Hylemyia coarctata*). Der er ikke rapporteret angreb i vintersæden.

Snegle (*Agriolimax agrestis*). Herom skrives fra Ulstrup: „Et par steder har sneglene ødelagt en stor part af plantebestanden i rugmarkerne“ (H. P. Nielsen).

Bælgplanter.

Stængelål (*Ditylenchus dipsaci*). 6 indberetninger melder, at angreb ikke er set på græsmarksbælgplanterne, medens 8 omtaler angreb af varierende styrke. Fra Han Herrederne: „Ret almindeligt med angreb i rød- og hvidkløver. Nogen større skade har jeg dog endnu ikke set, men græsmarkerne er jo også først nu i begyndende groning, og måske vil der om nogen tid vise sig skader af større omfang“ (R. Sørensen). Statens forsøgsstation v. Ødum: „Ret kraftig skade i pletter i 2. års kløver. Angrebet begyndte sidste år i august-september; mange planter døde i efterårets og vinterens løb“ (K. G. Mølle). Kolding: „Enkelte stærke angreb af rødkløverål“ (O. Ruby). Statens Marskforsøg, Højer: „Pletvis betydelig skade i 2. års græsmarkerne“ (C. Nielsen). Nordøstfyn: „Rødkløveråleangreb er nu i april måned bemærket i enkelte marker“ (Helge Rasmussen). Møn: „Kløverålen findes ret almindeligt udbredt i alle marker, men ved fornuftigt sædskifte bliver angrebet sjældent katastrofalt. På grund af den sene udvikling i april måned er de angrebne planter vanskelige at kende“ (Sv. Aa. Pedersen). Sydsjælland: „Jeg har endnu kun set et enkelt angreb på rødkløver i en græsmark i foråret“ (P. Grøntved). Hundige-Gevninge: „Et par ret stærke angreb i frørdkløver. Delvis omsåning nødvendig“ (M. Greve).

Øresnudebillelarver (*Otiorrhynchus spp.*). I en beretning fra Sydsjælland skrives: „Den 25. april så jeg på Svinø et angreb af øresnudebillelarver på rødkløver til frø. Der var ret mange larver; men da kløveren var omtrent ødelagt af knoldbægersvamp, var det umuligt at afgøre, hvor stor skade larverne havde forårsaget“ (P. Grøntved). Det drejer sig antagelig om arten *O. ligustici*.

Kålroer, kål o. a. korsblomstrede.

Rapsjordloppens larve (*Psylliodes chrysocephalus*). Kun i 3 af de 10 modtagne beretninger er der omtalt skade af dette insekt. I nogle tilfælde nævnes, at rapsarealerne er blevet reduceret meget væsentligt, hvorved mulighederne for angreb i større stil ikke mere er til stede. Fra Stevns skrives: „I de få rapsmarker er der overalt stærke angreb af larver, da beskyttelsespudding ikke lod sig gennemføre i efteråret“ (Knud Iversen), og fra Virumgaard: „Rapsen var i efteråret svagt angrebet af jordlopper. Der blev pudret med Gesarol og tilsyneladende med godt resultat“ (S. P. Lyngby). Fra Fyn (N. C. Stentoft) meldes om et meget stærkt angreb i en kålroefrømark samt om enkelte andre mindre angreb.

Kålgalle-snudebillens larve (*Ceutorrhynchus pleurostigma*). Angreb er set såvel på raps som på kålroer til frø. Fra Statens forsøgsstation i Aarslev skrives: „Angreb af kålgalle-snudebillens larver forekommer ret

udbredt i overvintrende rapsplanter" (Asger Larsen) og fra Fyn iøvrigt: „Angreb almindelige — varierende fra svage til meget stærke — ikke sjældent 2—4 galler på samme plante. Skader kålroer til frø en hel del" (N. C. Stentoft). Også fra Stevns meldes om angreb: „Mange knuder på planterne — selv på de helt små" (Aage Madsen).

Skadedyr på havebrugsplanter.

Frugttræer og frugtbuske.

Bladlus (*Aphididae*). I en beretning fra Jylland skrives, at de første bladlus sås i knopperne på æble omkring d. 20. april (Arne Sørensen). Andre iagttagelser foreligger ikke.

Frostmålerlarver (*Cheimatobia brumata*). Kun fra Odsherred skrives, at der er set en del larver i nogle plantager (Alfred Langgaard).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Angreb er endnu ikke bemærket.

Diverse skadedyr.

Oldenborrer (*Melolontha melolontha*). Kun fra Uggeløse i Nordsjælland foreligger meddelelse om oldenborrer; herfra skrives: „De første få oldenborrer fløj den 29. april" (W. Norrie).

Prosper Bovien og Jørgen Jørgensen.

DØDE PLETTER I GRÆSPÆNER, FORÅRSAGET AF *CORTICIUM FUCIFORME*

Fra en privathave i Birkerød blev der i oktober til oplysningsafdelingen ved Statens plantepatologiske Forsøg gennem konsulent Poul Dahl, Alm. dansk Gartnerforening, indsendt nogle prøver af græstørv fra pletter i en plæne, hvor græsset voksede meget dårligt eller endog var gået helt ud.

De angrebne planter havde et påfaldende lyst rødligt skær, som ved nærmere undersøgelse viste sig at skyldes mycelium, som overvoksede planterne. På de visne græsstrå og blade fandtes desuden fra et par til få mm lange, tornlignende dannelser af kraftig rød farve. Disse bestod af tæt sammenvoksede svampehyfer og må formodes at udgøre en slags hvileorganer.

Den svamp, som fremkaldte dette angreb, blev bestemt til *Corticium fuciforme* (Berk.) Wakef., som ikke tidligere vides at være påvist i Danmark, men kendes fra England og Amerika, hvor den angriber forskellige græsser, fortrinsvis rød svingel (*Festuca rubra*), men bl. a. også slægterne *Agrostis*, *Lolium* og *Poa*. Svampen, som i disse lande især bemærkes i de fugtige forårs- og efterårsmåneder, går under betegnelsen Red Thread, mens det af svampen fremkaldte sygdomsbillede kaldes Pink Patch.

Det lykkedes at fremstille renkulturer af svampen fra de tornlignende dannelser, således at der kan anstilles infektionsforsøg hermed. Ved et orienterende forsøg i drivhus på rød svingel i foråret gav svampen anslag, men tydede ikke på at være i besiddelse af voldsom aggressivitet, hvilket muligvis vil ændre sig ved et infektionsforsøg under mere naturlige forhold på friland.

Fra Amerika foreslås bekæmpelse af svampen ved at vande eller pudre med kviksølvholdige midler eller anvende en blanding af malakitgrønt og bordeauxvædske.

Henrik Alb. Jørgensen.